

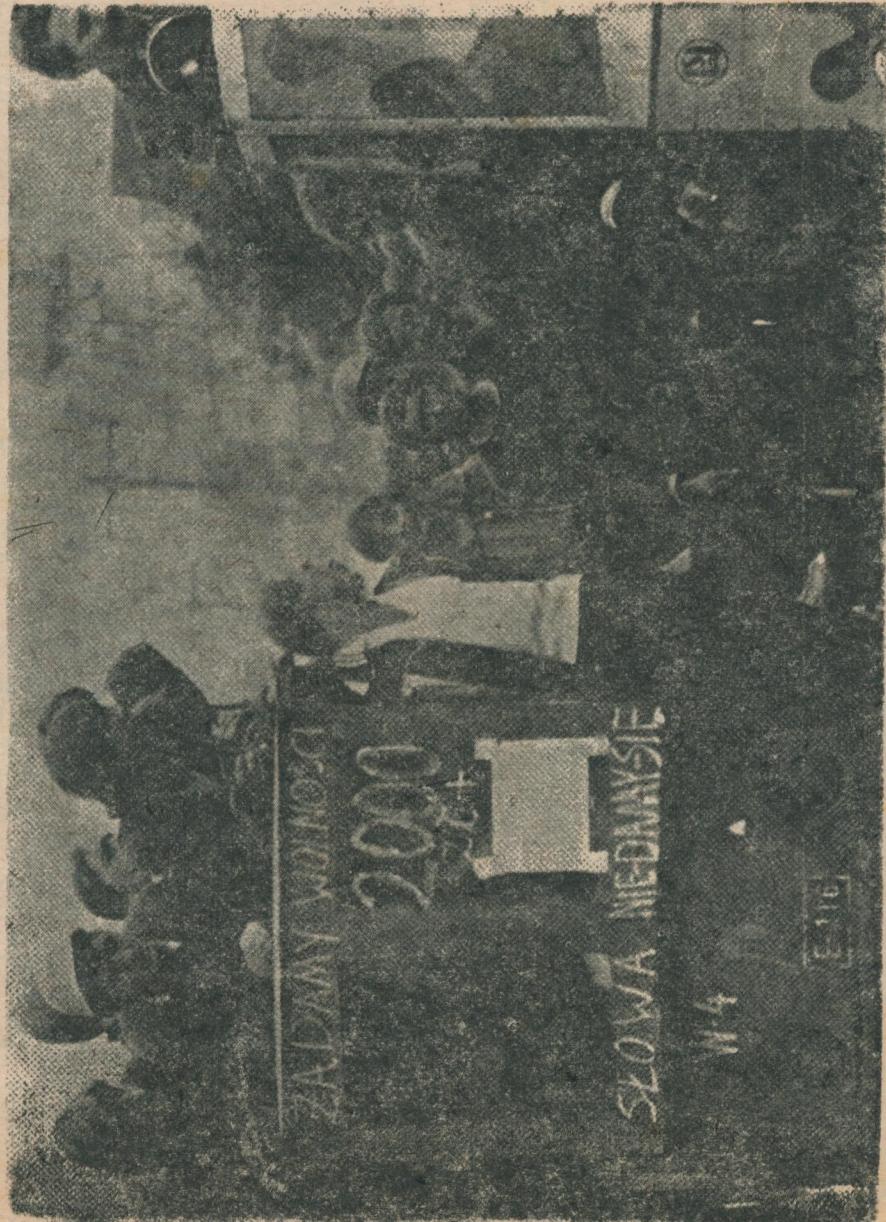
ΥΠΟΣΤΗΡΙΕΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Πολωνία:

ΧΤΕΣ ΑΣΧΗΜΑ
ΣΗΜΕΡΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

ΑΥΡΙΟ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οι ταξικοί αγώνες της Πολωνέζικης εργατικής τάξης — προϊόν της αξεπέραστης πια κρίσης των χωρών του ανύπαρκτου σοσιαλισμού — αποδείξανε ποια ειναι η πραγματικότητα σ' αυτες τις χώρες όπου: μια νεα άρχουσα τάξη, όντας ιδιοκτήτρια του κράτους και των κρατικοποιημένων μέσων παραγωγής και εξυπηρετώντας τα δικα της καπιταλιστικα συμφέροντα, δεν κατάφερε να δώσει καμμια μακροπρόθεσμη θιώσιμη λύση στα καυτα προβλήματα της εργατικής τάξης κι ολόκληρης της πολωνικης κοινωνίας.

Με την εξέγερση των εργατων στο Πόζναν το 1956, τις φοιτητικες συγκρούσεις στη Βαρσοβία το 1968, τις εργατικες εξεγέρσεις το 1970-71 στο Σετένιο και το Γκντασκ, στο Ράντομ και το Ούρσους το 1976 και με τη πρόσφατη ταξικη πάλη 1980 - 81, ο λαος της Πολωνίας με μπροστάρηδες το θιομχανικο προλεταριάτο, δεν γκρέμισε μονάχα μια σειρα απο ηγέτες του κόμματος, αλλα το πιο κύριο: **ΓΚΡΕΜΙΣΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΟΤΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΆΛΛΕΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ.**

Οι πολωνοι εργάτες με την πάλη τους αποδείξανε ότι ο δήθεν «σοσιαλιστικος παράδεισος» των Γκομούκλα — Γκιέρεκ — Κάνια — Γιαρουζέλσκι, δεν είναι τίποτε άλλο παρα μια **ΚΡΑΤΙΚΟΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΛΑΣΗ** το ίδιο καταπιεστικη, εκμεταλευτικη και αντεργατικη όπως στις λεγόμενες δυτικες δημοκρατίες. Κι ακόμα δείξανε πως οι εργάτες και το επαναστατικο τους κίνημα, είναι **ΙΚΑΝΟΙ ΑΠΟ ΜΟΝΟΙ** τους να **ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΘΟΥΝΕ** και να παλέψουν για να κατακτήσουν μια ανθρώπινη ζωη. Χωρις πείνα, μιζέρια,ανελευθερίες και καταπίεση.

Η πείρα που αποκτήσανε μέσα στους πολύχρονους αγώνες, δίδαξε στους εργάτες πως τα προβλήματα τους δε λύονται με κάποιες αλλαγες στην ηγεσία του κόμματος των αφεντικων και στα οικονομικα της πλάνα, αλλα με την **ΑΝΑΤΡΟΠΗ** της άρχουσας τάξης και το πέρασμα **ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ**. Γι αυτο και τα αιτήματα που πάλεψε το εργατικο κίνημα του 1980 - 81 δεν περιοριστήκαν σε μισθους και άδειες αλλα κεντράρανε το στόχο στο δικαιωμα αυτοοργάνωσης, δημοκρατικης διαχείρισης της οικονομίας απ' τους εργάτες, πολιτικες κ.ά. ελευθερίες, δικαιοσύνη. Αιτήματα που η κατάκτηση τους σημαίνει την κατάργηση, την ανατροπη της εξουσίας των αφεντικων της κρατικοκομιατικης άρχουσας τάξης.

Τα «κόκκινα» αφεντικα, αφου δεν μπόρεσαν να ξεγελάσουν την ώριμη και συνειδητοποιημένη πια εργατικη τάξη, όπως κάνανε το 56, 68, 71, 76, αφου δεν μπόρεσαν να ενσωματώσουν στο σύστημα και στους δικους τους κανόνες το εργατικο κίνημα για να σώσουν την αντισοσιαλιστικη τους εξουσία, κατέβασαν τα τανκς και επιβάλανε μια στρατιωτικοφασίστικη χούντα.

Στρ. νόμος, κέρφιου, λογοκρισία, απαγορεύσεις, στρατος και αστυνομία στους δρόμους και τα εργοστάσια, συλλήψεις, δολοφονίες, μακελειο. Τα τεθωρακισμένα που λειώνουν τα κορμια των αγωνιστων εργατων καταξέσκισαν και τη τελευταία «σοσιαλιστικη» μάσκα των αφεντικων του ανύπαρχου σοσιαλισμου. Οι εργάτες έστω και κάτω απο τέτοιες συνθήκες κλιμακώνουν πολύπλευρα την αντίσταση τους. Η άρχουσα τάξη της Πολωνίας, μπροστα στο αυτόνομο μαζικο κίνημα των εργατων, έδειξε ακόμα και στους τυφλους τον πραγματικο καταπιεστικο — αντισοσιαλιστικο της εαυτο. Και τις πραγματικες της προθέσεις: Να συντρίψει και να εξουδετερώσει το επαναστατικο εργατικο κίνημα που απο το 1956 ίσαμε τώρα προχωράει θήμα-θήμα προς την ΑΝΑΤΡΟΠΗ του σάπιου καθεστώτος, που στό τάφο του επάνω θα οικοδομηθει η εργατικη δημοκρατια: ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ — προϊον της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ δραστηριότητας των μαζων και μόνο αυτων.

Οι μακελλάρηδες στρατοκράτες της Βαρσοβίας, όντας όργανα των μεγάλων αφεντικων του Κρεμλίνου, έχουνε την ολόπλευρη καθοδήγηση και υποστήριξη των Ρώσσων ιμπεριαλιστων και την συμπαράσταση των όπου γης λακκέδων της Μόσχας (π.χ. ΑΚΕΛ). Που για να πείσουν τους βλάκες δεν κατάφεραν να εφεύρουν τίποτε καινούργιο, παρα μόνο επαναλαμβάνουν το γνωστο παραμύθι όλων των «εθνοσωτήρων — δικτατόρων: ...«Να σώσουντε το έθνος απ' την άσυσσο, τήν αναρχία, τον εμφύλιο, τους πράκτορες»... 'Ομοια με τον Παπαδόπουλο, τον Πινοσιετ, τον Εβρεν κλπ. Τα ανατολικα αφεντικα, τρέμοντας μπροστα στην επανάσταση των πολωνων εργατων, βαφτίσανε τα εκατομμύρια των μελων της «Αλληλεγγυης» σαν «πράκτορες» ή «παρασυρμένους» απο τους αμερικάνους ιμπεριαλιστες. Μέλημα τους να καταπίξουν στο αίμα το εργ. κίνημα προτου η φωτια του ξαπλωθει και στις άλλες χώρες του ανατολικου μπλοκ.

Απ' την άλλη μερια οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστες και τα κατατόπους ογλάνια τους (π.χ. Δη Συ) δεν αφήσανε την ευκαιρία ανεκμε-

τάλευτη για να κορυφώσουν τον αντικομμουνισμό τους. Η μάσκα του «ανθρωπισμού» και του «φιλελευθερισμού» που φοράνε πέφτει αυτόματα μόλις η εργατική τάξη των δυτικων χωρων γυρέψει να θάλει δμοια με τους Πολωνους αιτήματα. Η μάσκα που έπεσε στη Τουρκία, στη Χιλη, στο Σαλβατορ κλπ. Την υποκρισία των αμερικάνων μόνο ηλίθιοι δεν την αντιλαμβάνονται: τα συγχαρητήρια στον φασίστα Εθρέν δεν ταιριάζουν με τα «δάκρυα» για την Πολωνία.

Οσοι κι αν είναι οι νεκροι της χούντας, όσα κατασταλτικα μέτρα κι αν πάρει η στρατοκρατία για να συντρίψει το επαναστατικο κίνημα των Πολωνων εργατων ένα πράγμα είναι σίγουρο: ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΘΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ γιατί η πολύμορφη πείρα και η ταξικη-αγωνιστικη τους συνείδηση, φύτεψε γερα μέσα τους το αίσθημα της λευτεριας και της αξιοπρέπειας. Οι στρατοκράτες, το κόμμα, οι επίσκοποι, ακόμα κι η σημερινη ηγεσία τις εργ. κινήματος δεν μπόρουν νὰ ξεχάσουν το σύνθημα των εργατων του 1970 :

ΧΤΕΣ ΑΣΧΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΑΥΡΙΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Είναι καθήκον κάθε δημοκράτη, προοδευτικου ανθρώπου και κάθε επαναστάτη, να καταγγείλουμε και να καταδικάσουμε την στρατιωτικη χούντα της Πολωνίας, αυτους που αυτοθαφτιστήκανε «σοσιαλιστες» και που δεν είναι παρα μια δικτατορικη άρχουσα τάξη κρατικου καπιταλισμου που ΤΙΠΟΤΕ κοινο δεν έχει με το σοσιαλισμο και την ελευθερια.

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ την αντίσταση των πολωνων εργατων που το μαζικο τους αυτόνομο κίνημα προωθει την υπόθεση του σοσιαλισμου. Αυτο το κίνημα που σήμερα στενάζει κάτω απο τριπλη κάταπίεση: Του Ρώσικου ιμπεριαλισμου, της στρατιωτικοφασίστικης χούντας και των αφεντικων του κράτους — κόμματος.

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΤΩΝ ΠΟΛΩΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ**